

Като тичаше, Ангел се препъна и падна. Не се удари много лошо, но, като разбра, че сестра му ще го хване, разплака се престорено.

— Олеле, мамо, пребих си коляното!

Майката на Ангела веднага излезе на двора, дигна го от земята и го прегърна. Сестрата се спря виновна до рамото на майка си и попита:

— Лошо ли се удари, на каква момченцето?

Майката разбра, че синчето ѝ се преструва и галено го потупа по гърба като изрече:

— Оздравяло, боляло, кучето го изяло! Хайде, върви да си играеш с Чоча!

Ангел и Чочо се погледнаха, усмихнаха се и заедно изтичаха към вратника. Тоя път агънцата се изплашиха и сами се прибраха в завета.

Слънцето се усмихна на всички — на Ангела, на Чоча и на агънцата.

Константин Петканов

Ц В Е Т Е Н М А Й

С цветя и песни весел Май
пристига в родния ни край.

Със много, много пеперуди,
безгрижни, палави и луди.

С прекрасен на глава венец
от ален мак и син-синчец.

С очи дълбоки, сини, мили,
небето чисто отразили!

Върви и волна песен пее
и с две ръце цветя пилее.

Поде му песента гората,
па я предаде на житата.

И екна в тоя същи миг
тук неговия химн велик.

О, хубав, весел, цветен Май
защо при нас не си безкрай?..

Ив. Н. Янакиев